

Vijueshmëria në Presidencën e Kishës

Mbledhja me Dymbëdhjetë Apostujt, mars 1844

Presidenti Uillford Udraf (1807–1898) tregoi:

“Më kujtohet fjalimi i fundit fare që na mbajti [Jozef Smithi] përpara vdekjes së tij. ... Ai qëndroi në këmbë për rreth tre orë. Dhoma ishte e mbushur si me një zjarr që konsumon, fytyra e tij qe e kthjellët si qelbar dhe ai qe veshur me fuqinë e Perëndisë. Ai na shpjegoi detyrën tonë. Ai na shpjegoi plotësinë e kësaj pune të madhe të Perëndisë; dhe në vërejtjet e tij për ne ai tha: ‘Unë kam pasur të vulosur mbi kokën time çdo çelës, çdo fuqi, çdo parim të jetës dhe shpëtimin që Perëndia i ka dhënë ndonjëherë ndonjë njeriu që ka jetuar ndonjëherë në faqen e tokës. Dhe këto parime dhe kjo Priftëri e fuqi i përkasin kësaj periudhe të shkëlqyer e të fundit ungjillore, të cilën Perëndia i Qiellit ka zgjatur dorën e Tij që ta vendosë në tokë. Tani’, tha ai, duke iu drejtuar Të Dymbëdhjetëve, ‘unë kam vulosur mbi kokën tuaj çdo çelës, çdo fuqi dhe çdo parim që Zoti ka vulosur mbi kokën time.’ ...

Pasi na u drejtua në këtë mënyrë ai tha: ‘Po ju them, barra e kësaj mbretërie tani qëndron mbi supet tuaja; juve ju duhet ta mbani atë në të gjithë botën’ ” (cituar në *Mësimet e Presidentëve të Kishës: Jozef Smith* [2009], f. 567).

Pretendimi i Sidni Rigdonit

Sidni Rigdoni, Këshilltar i Parë në Presidencën e Parë, mbërriti në Navu nga Pitsburgu i Pensilvanisë, më 3 gusht 1844. Ai thirri një mbledhje të veçantë që të mbahej të martën më 6 gusht, me qëllim që anëtarët e Kishës të mund të zgjidhnin një kujdestar për Kishën. U duk sikur Sidni Rigdoni u përpoq ta mbante këtë mbledhje që anëtarët e Kishës të mund ta miratonin pozitën e tij si kujdestar i Kishës përpara se të Dymbëdhjetë Apostujt, që të gjithë, të ktheheshin nga misionet e tyre në Shtetet e Bashkuara lindore. Për fat të mirë, për shkak të përpjekjeve të Plakut Uillard Riçards dhe Plakut Parli P. Prat, mbledhja u shty për të enjten, më 8 gusht 1844, dhe deri në atë kohë shumica e Apostujve ishin kthyer në Navu.

Sidni Rigdoni shpalli se, ngaqë ai ishte thirrur dhe shuguruar më parë si një zëdhënës për Jozef Smithin (shih DeB 100:9), ishte përgjegjësia e tij që të “kujdesej që kisha po qeveriset në një mënyrë të duhur” (në *History of the Church*, 7:229).

Pretendimi i Xhejms Stregut

Pas vdekjes së Jozef Smithit, Xhejms Stregu, i cili ishte pagëzuar në shkurt të vitit 1844, shpalli se kishte marrë një letër nga Jozef Smithi, që thoshte se Jozefi e kishte caktuar Stregun si pasuesin e tij. Letra ishte një falsifikim, por duke se përfshinte nënshkrimin e Jozef Smithit dhe ajo i mashtrroi disa anëtarë të Kishës kur Stregu ua tregoi atyre. Stregu gjithashtu tha se ai ishte vizituar nga një engjëll, i cili i kishte dhënë atij çelësa.

7 gusht 1844

Pleqtë Xhon Tejlor, Uillard Riçards, Parli P. Prat dhe Xhorxh A. Smith ishin tashmë në Navu kur Sidni Rigdoni mbërriti. Shumica e pjesës së mbetur të Apostujve, duke përfshirë Brigam Jangun, u kthyen në Navu mbrëmjen e 6 gushtit 1844. Të nesërmen, më 7 gusht, Apostujt u mbledhën në këshill në shtëpinë e Xhon Tejlorit. Më vonë atë mbrëmje, Dymbëdhjetë Apostujt, këshilli i lartë dhe priftërinjtë e lartë u mbledhën së bashku. Presidenti Jang i kërkoi Sidni Rigdonit që t’ua thoshte mesazhin e tij shenjtorëve. Sidni Rigdoni haptazi shpalli se ai kishte parë një vegim dhe se askush nuk mund ta pasonte Jozef Smithin si President të Kishës. Ai më pas propozoi që ai të caktohej si kujdestari i njerëzve.

Pasi Sidni Rigdoni i përfundoi vërejtjet e tij, Brigam Jangu (1801–1877) tha:

“Unë nuk shqetësohem se kush e udhëheq kishën, ... por një gjë duhet ta di dhe ajo është çfarë Perëndia thotë rreth saj. Unë i kam çelësat dhe mjetet për ta fituar mendjen e Perëndisë për çështjen. ...

Jozefi dhuroi mbi kokat tona gjithë çelësat dhe fuqitë që i përkasin Apostullimit, të cilat i mbante ai vetë përpara se të merrej dhe asnjë njeri apo grup njerëzish nuk mund të hyjnë midis Jozefit dhe Të Dymbëdhjetëve në këtë botë apo në botën që do të vijë.

Sa shpesh u ka thënë Jozefi Të Dymbëdhjetëve: ‘Unë kam hedhur themelin dhe ju duhet të ndërtoni mbi të, sepse mbi shpatullat tuaja qëndron mbretëria’ ” (në *History of the Church*, 7:230).

8 gusht 1844, ora 10:00 e mëngjesit

Më 8 gusht 1844, shenjtorët në Navu u mbledhën në orën 10:00 për ta dëgjuar Sidni Rigdonin të bënte shpalljet e tij si kujdestar i Kishës. Ai u foli mijëra shenjtorëve të mbledhur për një orë e gjysmë, duke shpjeguar përse ai duhej të ishte kujdestari i Kishës. Disa njerëz e përshkruan fjalimin e tij si jofrëmëzues.

Presidenti Brigam Jang foli shkurtimisht dhe tha se ai do të kishte parapëlqyer të kthehej në Navu për të vajtuar për Profetin, sesa për të caktuar një udhëheqës të ri. Ai shpalli se një kuvend i udhëheqësve dhe anëtarëve do të mbahej më vonë atë ditë në orën 14:00. Disa anëtarë të Kishës më vonë dëshmuuan se, kur Brigam Jangu foli, ata e panë pamjen e tij të ndryshonte dhe e dëgjuan zërin e tij të ndryshonte, dhe ai mori mbi vete pamjen dhe zërin e Profetit Jozef Smith.

Emili Smith Hojti kujtoi: “Mënyra e arsytimit, shprehja e fytyrës, tingëllimi i zërit ma emocionuan tërë shpirtin tim. ... E dija se Jozefi ishte i vdekur. Dhe prapëseprapë, unë shpesh u befasova dhe pa dashje hodha vështrimin te podiumi që të shihja nëse nuk ishte Jozefi. Nuk ishte, ishte Brigam Jangu”

(cituar te Lynne Watkins Jorgensen, “The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness”, *BYU Studies*, vëll. 36, nr. 4 [1996–1997], f. 142).

Uillford Udrafi shkroi: “Nëse nuk do ta kisha parë me vetë sytë e mi, nuk do të mund të më kishte bindur askush se nuk ishte Jozef Smithi dhe cilido që i njihje këta dy burra, mund të dëshmojë për këtë” (në *History of the Church*, 7:236).

8 gusht 1844, ora 14:00

Në orën 14:00, mijëra shenjtorë u mbledhën për atë që e dinin se do të ishte një mbledhje e rëndësishme. Brigam Jangu foli haptazi rreth kujdestarisë së propozuar nga Sidni Rigdoni dhe ftohjes së tij kundrejt Jozef Smithit gjatë dy viteve të mëparshme dhe më pas tha:

“Nëse njerëzit duan që Presidenti Rigdon t’i udhëheqë, ata mund ta kenë atë; por unë ju them se Kuorumi i Të Dymbëdhjetëve i ka çelësat e mbretërisë së Perëndisë në të gjithë botën.

Të Dymbëdhjetët caktohen nga gishti i Perëndisë. Ja ku është Brigami, a janë lëkundur ndonjëherë gjunjët e tij? A janë dridhur ndonjëherë buzët e tij? Ja ku është Hibër [C. Kimballi] dhe pjesa tjetër e Të Dymbëdhjetëve, një trup i pavarur që i kanë çelësat e priftërisë – çelësat e mbretërisë së Perëndisë për t’ia dorëzuar të gjithë botës; kjo është e vërtetë, prandaj Perëndia më ndihmoftë. Ata qëndrojnë pranë Jozefit dhe janë si Presidenca e Parë e Kishës” (në *History of the Church*, 7:233).

Shumë shenjtorë vërejtën se Brigam Jangu u duk dhe u foli si Jozef Smithi, teksa foli atë pasdite. Përveç kësaj mrekullie, shumë shenjtorë gjithashtu e ndien Frymën e Shenjtë t’iu dëshmonte atyre se Brigam Jangu dhe Kuorumi i Të Dymbëdhjetëve u thirrën nga Perëndia për ta drejtuar Kishën. Në përfundim të kësaj mbledhjeje, shenjtorët në Navu votuan njëzëri për ta mbështetur Kuorumin e Dymbëdhjetë Apostujve, me Brigam Jangun si drejtuesin e tyre, për ta udhëhequr Kishën. Megjithatë, jo të gjithë anëtarët e Kishës më së fundi zgjodhën t’i ndiqnin Apostujt. Disa nga njerëzit zgjodhën të ndiqnin në vend të tyre, individë të tillë si Sidni Rigdoni dhe Xhejms Strengu, të cilët formuan kishat e tyre.

